

Záhradník Ján

Pavol Hammel

Záhradník Ján stál nad mestom,
Počúval volanie kvetov o pomoc
Zo záhrad, ktoré obsadila noc

Prvý deň zvadli azalky,
Tretí den zvadli fialky.

Piaty deň týždňa zhynul orgován.
V ten deň sa rozhodol Záhradník Ján
Do dialok videla čierna cesta,
Ján vyšiel zo svojho mesta

K čiernemu nebu čiernych hviezd
K čiernym siluetám čiernych miest
Prechádzal kalváriou sivých domov
Kde kvety mizly v lúčov neónov

Keď vahnú kvety, hynie svet,
A kvety vahnú, keď slnka niet.
Ján stretal svatcov, zlodejov.
Slnko mu bolo nádejou.

Na čiernej nebi čiernych hviezd,
Na čiernych siluetách čiernych miest

Šiel ďalej kvetom pre pomoc,
Až zazrel jasnú žiaru ničiť noc
Z tej jasnej žiary miesto kvetov
Vyrástol nad svetom termný hríb